

Případ Bulimie.

V tomto případě si ukážeme, jak odhalovat jednotlivé fáze života pacienta a následně nalézt příčinu onemocnění, která je ve velmi malém dětském věku a pacient si jí nevybavuje a nepamatuje.

Slečna, dvacet sedm let. Přišla ke mně s plným batohem jídla a jídlo je jejím hlavním problémem. Už teď se těší, až ode mě přijde domů a jak se hned nají. Jí hodně a nepřestane jíst, dokud necítí plné břicho. Za chvíli je jí těžko od žaludku, musí se jít vyzvracet a pak jde zase jíst, dokud není batoh prázdný. Vybidl jsem jí, ať mi poví, kdy poprvé začaly problémy s jídlem. Říkala, že asi v šestnácti letech věku, ale za chvíli se opravila, že si myslí, že potíže s jídlem začaly už v jejích deseti letech.

Vybavila si zážitek, který jí dost poznamenal a byl ve spojitosti právě s jídlem. Tehdy jela s matkou a otcem na výlet autem. Po několika minutách jízdy si vybalila svačinu a začala jíst. Otec se rozčílil, že začala jíst sotva odjeli od domu, že jí doma říkal, ať se před odjezdem na výlet ještě nají a v klidu. Chtěla svačinu odložit, ale otec začal křičet, že když už svačinu vyndala, tak ať už jí sní celou, když jí tolik chtěla. Ona řekla, že jí to stačilo a už nemůže jíst. Otec se rozčílil ještě víc, chtěl jí dát facku, ale díky jeho nepozornosti sjeli autem do příkopu. Naštěstí nejeli příliš rychle, protože byli ne cestě, kde byla přikázána nižší rychlost, jelikož se nedávno přistěhovali z města na vesnici. Všichni byli v šoku a otec slečnu obvinil, že ta nehoda je kvůli ní a její svačině a že za trest musí nyní tu svačinu dojíst. Ze strachu z otce musela svačinu sníst proti své vůli i přesto, že hlad neměla. Zde měla slečna v rychlém sledu hned několik ošklivých zážitků. Autonehodu a šok, nadávky otce a donucení sníst svačinu a obvinění od otce, že autonehodu zapříčinila. Zde vidíme spojení - pocit viny, strach z otce a jídlo, které spojuje zážitky s fyzickým tělem.

Nyní se vrátila do období šestnácti let, jak říkala na začátku anamnézy. V tomto období měla sexuální poměr s profesorem na střední škole, kde studovala. Zeptal jsem se jí, zda návrh na sexuální sblížení vzešel od profesora nebo od ní. Řekla, že od ní vzešly náznaky na sexuální styk. Byla prý zvědavá. Doposud sexuální styk neměla a slyšela o tom mluvit kamarádky, které již sexuálně začaly žít. Zeptal jsem se, jak dlouho tento sexuální poměr s profesorem trval. Odpověděla, že styk měli jen třikrát, ale pak že to sama ukončila, protože neměla zážitky, které od sexu očekávala. Zeptal jsem se, jestli potom měla nějaké jiné vztahy s muži a jak mezi nimi fungoval sex a jaké měla z toho pocity. Do současnosti měla celkem čtyři partnerské vztahy, ale vždy trvaly krátce, v průměru tak tři až čtyři měsíce. Nyní žije sama, poslední partner od ní odešel před dvěma měsíci. Ptal jsem se, jaké byly důvody rozchodu s partnery a kdo vztahy ukončoval, zda její partneri nebo ona. Odpověděla, že vždy ona ukončila vztahy. Trochu jsem takovou odpověď očekával, protože i vztah s profesorem začal na její popud a sexuální vztah s profesorem také ukončila ona. Zde jsem už začínal tušit, že i ty pozdější vztahy ukončovala ona a že to muselo souviset se sexem. Vzory získané z dřívějších se opakují, dokud se nepřerouší a nenahradí jinými lepšími vzory.

Pacientka dále líčila svůj život s partnery. Dosavadní partnery vždy vnímala jako kamarády, nechtěla být doma ve svém bytě sama a tak vždy po krátkém období známosti se partneri k ní nastěhovali. Vždy si myslela, že spolu budou žít, měla je snad i ráda, ale že neví proč, když partneri chtěli mít s ní sexuální styk, tak odmítla. Ptal jsem se proč? Odpověděla, že sex jí nějak nic neříkal od doby, kdy to zkusila s profesorem. Vždy, když měla mít s partnerem, se kterým právě žila sex, najednou měla pocit a strach, že bude odmítnutá, protože není hezká a nelíbí se jí její tělo. Když se zdálo, že by mohlo ke styku dojít a už se měl uskutečnit, pocítila ke svému tělu veliký odpor a sex odmítla. Od ukončení posledního vztahu s mužem žije sama jeden rok. Od té doby stále přemýšlí, kde je chyba, proč se jí nelíbí její tělo a proč musí stále jíst, zvracet a zase jíst. Dočetla se v odborné literatuře, že její nutkání jíst a zvracet se jako diagnóza nazývá bulimie. To jí vyděsilo ještě víc, ale nemohla svůj nutkavý pocit jíst až do přejedení nijak potlačit a kontrolovat. K lékaři se jí nechtělo, protože se styděla a taky nechtěla užívat chemické léky a měla strach, že by musela chodit k psychiatrovi. Proto se rozhodla zkusit homeopatickou léčbu, že homeopatické léky nemají žádné nežádoucí vedlejší účinky.

Z toho, co jsem do teď od pacientky slyšel, jsem usoudil, že někdy v minulosti v jejím životě se muselo odehrát něco, na co si nepamatuje. Řekl jsem jí, že její stav musí souviset s jejím tělem a sexem. Nějaký ošklivý zážitek spojený se sexem. Že vlastně nemá své tělo ráda, že se jí hnusí a tím jídlom chce své tělo zabít a tím se zbavit ošklivých zážitků z minulosti, na které si nepamatuje. Chvilí přemýšlela a řekla, že to je asi ono, ale nedokáže si to vysvětlit. Teď jsem zase chvilí přemýšlel já, jak odhalit ty ošklivé zážitky. Ze zkušenosti vím, že se tak často děje u lidí, kteří byli v dětství sexuálně zneužíváni. Zeptal jsem se tedy, jestli si nevzpomíná na nějaké sexuální zneužívání v její rodině. Odpověděla, že si nic takového nevybavuje, že kdyby to věděla, tak že mi to klidně řekne, protože chce opravdu pomoci. Zeptal jsem se na poměry v rodině, na vztahy ona – matka, ona – otec a rodiče mezi sebou. Jak to vypadalo u nich v rodině a jestli má nějaké sourozence. Odpověděla, že sourozence nemá, že je jedináček. S matkou, že má vztah takový normální. Ptal jsem se, jestli se s matkou někdy pomazlí. Odpověděla, že jen velice málo nebo spíš vůbec. S otcem nikdy neměla vřelý vztah a měla pocit, že jí nemá rád. Rodiče že mezi sebou moc nemluví, matka se stará o domácnost, nikdy neviděla, když otec přišel domů z práce, že by matce dal polibek nebo jí někdy pohlídl, prostě žádné něžnosti mezi rodiči neviděla. Také říkala, že je u nich doma tichá domácnost. Moc se doma nikdy nemluvilo, ona byla převážně ve svém pokoji. Když se sešli všichni u jídla nebo v obýváku u televize tak jen velmi málo mezi sebou komunikovali. Vzpomněla si ale, že když jezdili na dovolenou pod stan, tak otec s sebou vozil kytaru, hrál u ohně a všechny dobře bavil a měli ho všichni rádi. Když se ale vrátili z dovolené, tak bylo zase vše při starém, otec přestal zase komunikovat. Tato situace už začíná něco ukazovat, že se něco špatného muselo odehrát v této rodině. Z chování jejich rodičů, jak mi pacientka vylíčila, jsem měl pocit, jako by rodiče před pacientkou už od jejího dětství něco tajili. Jako by měli strach, aby se něco nedostalo na povrch, něco co by mohlo ohrozit rodinu nebo pověst rodiny před okolím, před sousedy. Bydleli na vesnici a tam zná každý každého. Dal jsem si do spojitosti potíže pacientky s hodnocením jejího těla jako ošklivé a že se s ním páchalo něco ošklivého a

k tomu spojení se sexem. Měl jsem tušení, že zde muselo někdy dojít k sexuálnímu zneužití dcery otcem nebo aspoň o pokus o zneužití a matka toho byla svědkem. Pro klid domova i okolí ve vesnici se velmi často takové události pečlivě utajují kvůli ostudě. Přemýšlel jsem, jak se k odhalení dopracovat. Jak se zeptat, když si na nic takového z dětství nepamatuje. Najednou mně napadla myšlenka jakou otázku položit, abych si mohl mojí domněnku potvrdit. Řekl jsem pacientce, ať mi popíše typ profesora, se kterým měla sexuální poměr na střední škole. Vzhled, věk a další charakteristické znaky, na které si vzpomene. Popsala mi profesora velice dobře, i postavu a jak vypadal. Nyní jsem pacientku vyzval, aby mi popsala jaký je typ její otec, jakou má postavu a jak vypadá a pozoroval jsem reakci pacientky. Když mi pacientka popisovala svého otce, tak jí najednou začalo docházet, na co jsem se jí to vlastně zeptal. Jak si vybavovala svého otce a popisovala jeho vlastnosti a postavu, hned jsem viděl, jak se popisy profesora a jejího otce velice dobře shodují. To si najednou uvědomila i sama pacientka a v jejích očích byl patrný údiv ze shodného popisu profesora a jejího otce. Nemohla tomu uvěřit, ale bylo to tak. Hodně dlouho přemýšlela a nevěděla co říct. Co si s tím zjištěním počít. Řekla, že je to velice zajímavé, ale že neví, jestli to bude k něčemu dobré a jestli to má nějakou souvislost s jejími potížemi. Odpověděl jsem jí, že je to jen jedna z možností k odhalení příčiny jejích potíží, že jde hlavně o téma, které mi může uvést události více do souvislostí a pomoci se dopátrat příčiny jejích potíží. Ještě mi řekla, že představa, mít sex s otcem jí docela vyděsila. No ale téma to pro mě bylo dobré a informace také. Hlavně jsme se v anamnéze dostali do dětství pacientky. Vyzval jsem jí, ať mi vypráví ještě něco dalšího z jejího dětství, co ráda dělala, s jakými hračkami si ráda hrála a jestli měla nějaké kamarádky. Odpověděla, že měla kamarádky jen ve školce a ve škole. Domů si kamarádky přivést nesměla a bývala jen u domu a na zahradě. Proto také měla ráda knihy a ráda si četla. Nejvíce se jí líbily filmy a knihy, kde se psalo o vlčích a o lese. Tato informace byla velice zajímavá a pro mě neobvyklá. Jak by mohl les a vlci souviset s životem pacientky v dětství? Proč zrovna les a vlci a proč je má nejraději. Tímto mně případ začal hodně zajímat. Těšil jsem se, až tyto všechny souvislosti rozkryju a co se z toho vyvine dále. Nyní jsem se zeptal, proč si oblíbila vlky a les. Odpověděla, že v lese se mohou vlci schovat, když jim hrozí nebezpečí. Ona též chodila ráda s rodiči do lesa a vždy, když jí bylo smutno, tak měla velkou touhu utéct do lesa, protože se v lese vždy cítila dobře. Tato situace už něco naznačuje, a sice to, že se necítila dobře uvnitř domu, jako by cítila stále nějaké nebezpečí a proto toužila utéct do lesa a schovat se tam tak jako vlci. Toto znamená, že se uvnitř domu muselo odehrát něco nepříjemného a ona nevěděla co. Když teď spojíme jednotlivé události, které slečna vyprávěla, tak se začne tvořit jakási osa událostí. Můžeme to shrnout takto. Špatné vztahy s muži, sex bez lásky s profesorem na střední škole, velmi odtažitý vztah s otcem, nemá ráda své tělo a před partnery se cítila ošklivá a nepřitažlivá s pocitem, že jí nemůže mít nikdo rád. Protože doma v dětství nepoznala, že jí mají rodiče rádi. Nepohladili jí ani nepochválili a neukázali jí, co je to mít rád a co je to láska. Nelze znát něco, co jsme neznali a nepoznali. Když nevíme co je láska, nemůžeme lásku pociťovat k druhým, ale ani k sobě. Pak si myslíme, že jsme nepřitažliví, oškliví a chybí nám sebedůvěra a co se týče vztahů, dáváme si výčitky sami sobě a ptáme se, proč to tak máme.

Po zpracování anamnézy jsem se rozhodl pro lék IGNATIA. Lék IGNATIA je vztahový lék, na smutek, hysterii, střídavé nálady a protichůdné projevy symptomů a modalit. Je také v rubrice - obsesivně nutkavé poruchy, nebo chování a tam můžeme zařadit i touhu jíst, i když nemáme hlad. Nejde ta touha ovládnout a musíme to dělat, i když nevíme zrovna proč. Je to prostě neodolatelné nutkání. Lék IGNATIA je obsažený i v kapitole choroby – bulimie. Pro lék si slečna přišla opět s plným batohem jídla. Dal jsem jí lék IGNATIA 200 CH a to jen jednu dávku a počkat. Řekl jsem jí, že až přijde domů, ať batoh s jídlem nechá v chodbě, aby na něj neviděla a nejdříve užila dávku léku a snažila se vydržet nejíst aspoň půl hodiny. Také jsem jí upozornil, že to může být kruté, když bude muset půl hodiny čekat a ovládnout svojí touhu jíst. Bude velmi nervózní a může neklidně pobíhat po bytě, ale ať se snaží opravdu aspoň tu půl hodiny nejíst. Řekl jsem jí, že čím déle vydrží nejíst, tím lépe, dávka léku bude déle působit a odvede víc práce. Hned druhý den brzo ráno mi napsala e-mail. Psala, že hned jak přišla domů, udělala vše tak, jak jsem říkal. Batoh nechala v chodbě, odešla do kuchyně a užila jednu dávku léku IGNATIA 200 CH a se zvědavostí čekala, co se bude dít. Za několik minut dávka léku začala působit a ona začala být nervózní, neklidná a za dalších několik minut se dělo přesně to, na co jsem jí upozorňoval, že může po dávce léku přijít. Aby odolala nutkání jíst, běhala bezcílně po bytě, bojovala se svojí vůlí, vzít jídlo a najíst se, nebo vydržet co nejdéle a počkat. Psala, že nutkání jíst ustálo. Asi po čtyřiceti minutách od užití dávky léku najednou začala cítit, že se začíná uklidňovat a že tedy ještě počká a zkusí vydržet co nejdéle bez jídla. Do půl hodiny se uklidnila úplně a začala mít pocit hladu. Byl to prý už takový přirozený hlad, protože naposledy jedla oběd v práci. Už to nebyl ten nutkavý pocit jíst, ale opravdový pocit hladu. Uvařila si čaj, namazala si dva krajíce chleba se sýrem, které s chutí snědla, osprchovala se a v klidu usnula.

Druhý den ráno měla radost, že snědla jen dva krajíce chleba se sýrem a usnula, cítila se mnohem klidnější a v pohodě se nasnídala a šla do práce. Odepsal jsem jí, ať zatím další dávku léku nebere a počká. A kdyby se dostavila nervozita a nutkání jíst, tak ať nejdříve užije dávku léku a zkusí zase vydržet chvíli nejíst, až když bude uklidněná, tak ať se normálně nají. Za tři dny mi opět psala, že zase měla nutkání se najíst, ale nejdříve užila dávku léku a za chvíli se uklidnila a normálně se najedla. Potom už nutkavý pocit jídla neměla a jídlo z batohu konzumovala postupně po celý týden a měla radost, že ušetřila peníze za jídlo. Domluvili jsme si následně kontrolu za další týden, abychom vyhodnotili léčbu a postoupili dál. Do kontroly jsem zatím vyluštil, co znamená touha schovat se v lese jako vlci. Když jsem si několikrát přečetl úsek anamnézy, kdy líčila poměr v rodině, že se u nich doma skoro vůbec nemluvilo, ukazovalo to, že se nemluvilo proto, aby se neprozradilo rodinné tajemství. Vyhledal jsem si rubriku v repertoriu – tajněstkářský. Je tam lék THUJA ve třetím stupni a ve druhém stupni jsou tam léky BARYTA CARBONICA, IGNATIA, NAJA a SEPIA. Měl jsem velkou chuť dát lék THUJA celé rodině, protože se vše doma zatajovalo. Rodiče slečny jsem ale nechtěl do léčby zapojovat, protože jsme případ řešili spolu se slečnou a taky by to rodiče s největší pravděpodobností odmítli. Nedalo se dost dobře odhadnout, jak by rodiče na nabídku léčby reagovali. Ale léčím slečnu, ne rodiče. Ti si to budou muset zpracovat sami mezi sebou a každý sám v sobě.

Při kontrole mi Slečna líčila, že vše již dobře zvládala vůlí, jedla přiměřeně k pocitu hladu, tak že z tohoto směru je zatím vše v pořádku. Zeptal jsem se na vztahy, jestli nějaký má nebo ne. Odpověděla, že by vztah ráda měla, ale stále nemá odvahu jít do vztahu a že se ještě trochu bojí. Za chvíli si vzpomněla, že se jí během užívání léku dvakrát vybavila situace z dětství z období, když jí bylo asi deset let. Říkala, že k nim na prázdniny jezdil každý rok její bratranec, který byl o čtyři roky starší než ona. Dvakrát se stalo, že když byli spolu venku nebo doma o samotě, tak že jí osahával na intimních místech, hlavně v rozkroku. Rodičům o tom nikdy neřekla, protože se styděla. Další léta se to už neopakovalo, protože bratranec už byl starší a přestal k nim jezdit.

Rozhodl jsem se nedávat lék THUJA na utajovanou situaci u nich doma, protože tento lék by potřebovali její rodiče. Ona ne, protože nic nezatajovala. Ani nevěděla, co by měla tajit. Potřeboval jsem najít lék, který by měl v obraze sexuální zneužití, nedostatek lásky, problémy navazovat vztahy, uzavřenost do sebe, odpor ke svému tělu, tedy pocit, že vypadá ošklivě, že je nepřitažlivá a že je s ní něco špatně. Když jsem si toto všechno shrnul a zaměřil jsem se na léky o vztazích, došel jsem k léku NATRUM MURIATICUM. Zaprvé, je doplňující k léku IGNATIA a v obraze má lék NATRUM MURIATICUM pocit, že je s ní něco špatně, že nevypadá dobře, tedy blud, že vypadá uboze, když se na sebe podívá do zrcadla. Tak že nyní mi tento lék ukazoval cestu kudy se vydat dále v léčbě.

Uvažoval jsem, jestli tímto lékem pokračovat a posunout se dále do dětství. Lék NATRUM MURIATICUM pokrývá vztahy, nedostatek lásky, uzavřenost, bludy o vlastním těle, že je nepřitažlivé.

Na druhou stranu je zde opravdu silné téma sexuálního zneužívání a to mi zase do léku NATRUM MURIATICUM zase tolik nezapadalo a cítil jsem, že je třeba najít ještě doplňující lék, kde je více obsažený sex. Zneužívání, které si slečna nepamatuje a na druhou stranu touha mít sex, kterou se snažila uspokojit s profesorem na střední škole. Touha mít partnera, lásku a mít s ním sex, ale zároveň je tam blok, když má k sexu dojít. Blok, který neví, kde a kdy vznikl.

Vyhledal jsem si léky, které mají v obraze touhu po sexu, ale zároveň strach ze sexu.

Vždy, když si potřebuji upřesnit lék, tak čtu na konci popisu léku, které léky jsou komplementární – doplňující a léky dobře následující po určitém léku. Potom pročítám tyto léky a pomohou mi najít přesnější lék, kterým pokračujeme s pacientem v léčbě. Stejně tak jsem to udělal i v tomto případě s lékem NATRUM MURIATICUM. Jak víme, tak jsou i další sloučeniny tohoto léku jako například NATRUM ARSENICUM, NATRUM CARBONICUM, NATRUM NITRICUM, NATRUM PHOSPHORICUM, NATRUM SALICYLICUM a NATRUM SULPHURICUM. Přečetl jsem a porovnal jsem všechny tyto léky, ale ani jeden lék neobsahoval symptomy, které by vystihly přesnou situaci slečny. Žádný z těchto léků nemá v obraze sexuální zneužívání dítěte některým z rodičů. Vyhledal jsem si léky, které mají silný vztah k sexu a nejvíce mně zaujal lék FLUORICUM ACIDUM, který má v obraze zvýšenou sexuální touhu jak u mužů, tak u žen.

Říkal jsem si, že by se mi nyní takový lék velice hodil, kde by byl spojený lék NATRUM MURIATICUM a

FLUORICUM ACIDUM nebo nějaký lék z fluoru. Hledal jsem lék v pěti materiích medikách, ale žádný takový lék jsem nenašel. Naštěstí ale mám knihu Homeopatie a minerály, kterou napsal Jan Scholten a k mojí veliké radosti jsem tam objevil lék NATRUM FLUORATUM. V obraze léku Jan Scholten vysvětluje pomocí skupinové analýzy téma tohoto léku a píše, že téma je zakázaný sex. A tím největším tabu v oblasti sexu je incest. Moje námaha se mi vyplatila. Hned jsem tento lék objednal v potencích 200 CH a 1M.

Pacientce jsem zavolaal, ať několik dní počká, že jsem objednal lék, kterým celý její případ dovedeme do úspěšného konce. Za týden lék přišel a dal jsem pacientce NATRUM FLUORATUM 200 CH jen jednu dávku a dost a za tři dny ať mi napíše e-mail. Pacientka potom psala, že první den po užití dávky léku se nic nedělo, ale další den navečer jí bylo smutno, nejednou začala plakat a přerušovaně plakala až do doby než usnula. Další dva dny stále ještě plakala, ale jen doma, v práci nikoli. Zde je vidět část léku NATRUM – pláče o samotě a odmítá útěchu.

Řekl jsem jí, ať nyní užije zase jednu dávku léku a počká několik dní a pak napíše. Po čtyřech dnech od druhé dávky léku psala, že pláč postupně přestával, ale následoval potom velice živý sen, který by mi nejraději pověděla osobně. Domluvili jsme se na kontrole u mě. Vyprávěla sen, že viděla sama sebe ve věku čtyř let. Pamatuje si sen přesně, protože se prý dívala na své dětské ručičky a nožičky i na sebe jak leží v posteli v jejím pokojíčku, je večer, svítí jen malou lampičkou, protože se bála usínat po tmě. Vždy když prý usnula, tak přišel jeden z rodičů a lampičku zhasnul. Vzpomněla si, že nejčastěji chodil lampičku zhasínat otec. Ten sen pokračoval tak, že do pokojíčku přišel otec, lehl si k ní do postele a rukou jí sahal mezi nohy a její ruku si přikládal na přirození. Probudila se vyděšená, protože to bylo jako skutečnost. Od tohoto snu musela stále o té situaci přemýšlet a cítila, že to byl tak skutečný zážitek, že se to muselo někdy stát, nebo se to muselo stávat častěji, když byla velice malá, jen si to nepamatovala. Bylo to hrozné zjištění, ale jakoby se ta situace vynořovala z podvědomí. Věřila, že se to opravdu stalo. Řekl jsem jí, ať užije zase jednu dávku léku NATRUM FLUORATUM 200 CH a počká a kdykoliv napíše nebo zavolá. Volala za týden, že po této další dávce dva dny plakala, ale začala se psychicky uvolňovat, zlepšila se nálada a v zaměstnání si kolegyně všimly, že je taková nějaká otevřenější. Domluvili jsme se, že ještě počkáme a zatím další dávku léku nebudeme dávat. Volala za dva týdny a říkala, že je celkem v pohodě, ale že má málo energie a neklidný spánek a občas si vzpomněla na ten živý sen z dětství. Domluvili jsme se na kontrole u mě. Oba jsme se shodli, že lék odvedl veliký kus práce a podařilo se odhalit příčinu jejích potíží. Teď bylo třeba případ dovést do zdárného konce a do vyléčení. Nebylo třeba už hledat žádný další lék, teď už jsem věděl, že tento lék je ten nejpřesnější a rozhodl jsem se dát NATRUM FLUORATUM 1M, jednu dávku a dost a ať kdykoli napíše nebo zavolá, kdyby se dostavila větší reakce, nebo další sny. Ozvala se za tři týdny a říkala, že asi za týden po dávce léku 1M jí po dva dny pobolívala prsa a bolest sama odezněla, pak se dostavil silnější gynekologický výtok, který trval asi pět dní a pak sám odezněl. Výtok byl mléčné barvy, ale nebyl bolestivý, nesvěděl ani nepálil.

Zde je vidět, jak se vyčistila psychika od ošklivých zážitků z dětství a jak se čištění manifestovalo i přes fyzické tělo a zejména přes části, které jsou sexuálními orgány, prsy a

genitálie. Přesně, jak jsem psal v předchozích kapitolách, že symptomy mysli - psychiky, se projevují přes konkrétní fyzické části těla podle toho, s čím spolu souvisí. Zde potíže slečny byly ve vztazích a sexu a tak se zákonitě musely psychické potíže manifestovat přes prsy a genitálie.

Další postup zněl neužívat nic a čekat. Asi měsíc potom co jsme spolu mluvili naposledy, psala, že má nového přítele se kterým si velice dobře rozumí, ale v sexu je ještě zdrženlivá a nejistá, tak že zatím k sexu nedošlo a ptala se mně, jestli má užít ještě jednu dávku léku NATRUM FLUORATUM 1M. Řekl jsem, že ano a kdykoliv ať se ozve. Za další měsíc psala, že už s novým partnerem měla sex, ze začátku se prý trochu ještě obávala, ale nakonec bylo vše krásné a poprvé si opravdu vychutnala krásný sex a cítila se uvolněná a šťastná.

Další postup byl, neužívat už další dávku léku a počkat, a kdyby se něco projevilo, tak že napíše. Od této poslední komunikace se pacientka neozvala půl roku a nyní mi napsala, že se cítí velmi dobře, je spokojená a dá se říci, že je šťastná. Dále psala, že si s partnerem oba našli zaměstnání v zahraničí u stejné firmy a že za dva týdny odlétají. Odepsal jsem, ať si vezme s sebou lék NATRUM FLUORATUM 1M kdyby se stav začal horšit, tak ať užije jednu dávku a hned mi napíše.

Napsala mi e-mail za čtrnáct měsíců, že se má velice dobře a že je už šestý měsíc těhotná a moc se s partnerem, nyní už prý manželem těší na miminko. Popřál jsem jí i jejímu manželovi hodně štěstí a lásky a kdykoliv ať se ozve v případě potřeby, nebo se můžeme jen pozdravit. Příklad byl úspěšně vyřešený.

Potom mi přišel e-mail až po dva a půl roce a teď už mi paní psala, že se má krásně a právě čekají druhé miminko. Moc mi děkuje a taky homeopatické léčbě, že jí změnila život a je šťastná. Já byl též šťastný, že se podařilo vyřešit takový případ, kde byly příčiny skryté hluboko v podvědomí a jak lék NATRUM FLUORATUM odhalil pravou příčinu potíží. Tento lék jsem v praxi použil ještě třikrát a vždy dostal na povrch to, co na první dojem bylo nepravděpodobné, ale nakonec pravdivé. Od té doby tomuto léku říkám „otvírák“, protože dokáže otevřít člověka hezky od základů.